

Labutí jezero

Jiří Dědeček

1. Kousek za hutním kombinátem,
kde město tráví neděle,
je plácek vobehnanej drátem
a výstražnejma tabulkama.
Po jezírku z vyjetýho voleje,
mezi pivními kelímkama
tam plavou bílý labutě
s černejma zobákama.

R1: Nekrmit, nekrmit, hlásají cedule vobrovský,
nekrmit, nekrmit, chtěl jsem jim hodit salám.
Nekrmit, nekrmit, hlídá tu chlap jménem Čajkovskij,
nekrmit, nekrmit, on si je nakrmí sám.

R2: Nekrmit, nekrmit, varuje labutí jezero,
nekrmit, nekrmit, na přání nejvyšších míst.
Nekrmit, nekrmit, husám je v podstatě veselo,
nekrmit, nekrmit, poněvadž neuměj' číst.

2. Kdybych byl rovněž negramotnej,
tak bych se svlíknul a zul,
skočil bych za těmi labutěma
a taky bych jenom tak plul.
Jsem avšak element študovaný,
nejedno písmenko znám,
přečtu si, co mám zakázaný
a žeru ten salám sám.

R1: